

BIBΛΙΟ

**Ύντριγκες για την εποχή
του κορωνοϊού**

ΣΕΛ. 29

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ Ν. ΦΡΑΓΚΟΥ

» **Δύο βιβλία** του μεγάλου Ιταλού νομάρισα Αντρέα Καμιλλέρι και ένα ακόμη του γνωστού συμπατριώτη του Κάρλο Λουκαρέλλι, με αναφορές, ο πρώτος, μεταξύ άλλων, στην τραγωδία των Αφρικανών προσφύγων και ο δεύτερος στη δράση των μυστικών υπηρεσιών στα μέσα της δεκαετίας του '50, έρχονται να κρατήσουν δημιουργική συντροφιά στους αναγνώστες, τις μέρες του αναγκαστικού εγκλεισμού.

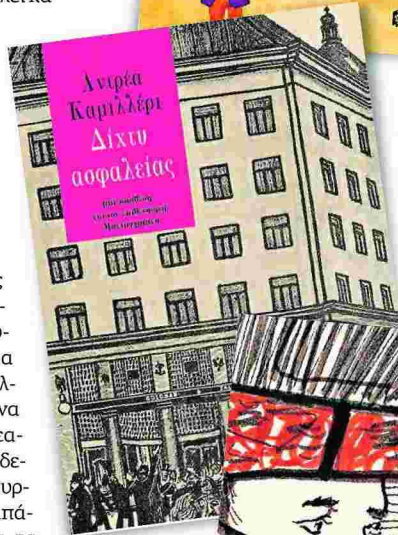
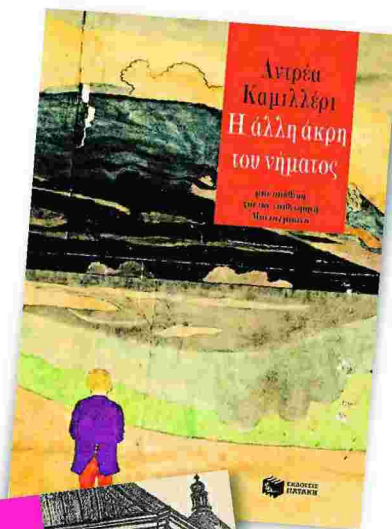
«Άλλη άκρη του νήματος»

Στην «Άλλη άκρη του νήματος» (εκδ. Πατάκη), σε μετάφραση Φωτεινής Ζερβού, ο προσφάτως εκλιπών Αντρέα Καμιλλέρι έχει τον επιθεωρητή Μονταλμπάνο στην πόλη του, τη Βιγκάτα, να έρχεται αντιμέτωπος με την τραγωδία των προσφύγων που κατά κύματα αποβιβάζονται στη νότιο Ιταλία. Ούτως, ο συγγραφέας έχει τον ήρωά του να προσφέρει όλες, κυριολεκτικά, τις δυνάμεις της διοίκησης για την ασφαλή αποβίβαση και μετάβαση των βασανισμένων ανθρώπων στον τόπο φιλοξενίας - στην παροχή πρώτων βοηθειών. Προσπαθεί να βάλει κάποια τάξη, γιατί «οι πρόσφυγες καταλαμβάνονται από ακατανίκητη μανία να πατήσουν στη γη. Δεν αντέχουν άλλο τη θάλασσα». Διά του Μονταλμπάνο ο Καμιλλέρι ασκεί κριτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση για το πώς κατέστρεψε την αρχική ιδέα δημιουργίας της - την ειρηνική συνύπαρξη των πολιτών της. Αλλά η ίντριγκα περιπλέκεται με τη συγερή δολοφονία της όμορφης και, τελικά, παλιάς γνωστής του αστυνομικού, της Έλενας, καθώς συναντώνται ύστερα από δεκαετίες για να του φτιάξει ένα κοστούμι. Παράλληλα με αυτό εξελίσσεται και η έρευνα για την ανακάλυψη του βιασμού νεαρής από δυο διακινητές. Με αυτά τα δεδομένα, ο Σικελός λογοτέχνης δημιουργεί το γνωστό σκηνικό του Μονταλμπάνο - με το σπίτι του στη Μαρινέλλα, τα νόστιμα φαγητά, την αιώνια φίλη του Λίβια, τη θάλασσα στο μπαλκόνι του και τους μάλλον γραφικούς χαρακτήρες των συνεργατών του. Όμως, αυτό που τελικά στοιχειώνει την παραθαλάσσια πόλη είναι οι αφίξεις εκατοντάδων προσφύγων, μερικοί εκ των οποίων δεν κατορθώνουν ποτέ να φτάσουν με τα σαπιοκάραβα - «πιάνεις περισσότερο νεκρούς παρά ψάρια αυτές τις ημέρες» τού λέει κάπου ο ψαράς φίλος του.

«Δίκτυ ασφαλείας»

Τελείως διαφορετικό είναι το «Δίκτυ ασφαλείας» (εκδ. Πατάκης), σε μετάφραση Φωτεινής Ζερβού, γραμμένο το 2017, ένα χρόνο μετά το πιο πάνω βιβλίο του Καμιλλέρι: Σουηδικό τηλεοπτικό συνεργείο βγάζει από τη μακαριότητα τη μικρή Βιγκάτα καθώς αλλάζει την όψη της πόλης για να μοιάσει εκείνης του '50 - ακόμη και το αστυνομικό τμήμα μετατρέπεται σε αίθουσα χορού! Παράλληλα, ζητείται από τους ντόπιους να ξεθάψουν από τα μπαούλα τους

Ίντριγκες για την εποχή του κορωνοϊού

το σχολείο με την εισβολή δύο μασκοφορεμένων ενόπλων και το ασαφές μανιφέστο τους. Οι ανώτεροι αναφέρονται σε τρομοκράτες και ο Σάλβο, αδειούχος στον ιταλικό Βορρά, στην πόλη της Λίβια, καλείται εσπευσμένα πίσω για να συγχρωτιστεί με τους εφίβους - να κατανοήσει τον διαδικτυακό κόσμο τους και να αποκαλύψει τα κίνητρα των εισβολέων. Ο Μονταλμπάνο θα βρει τη λύση ερμηνεύοντας ακόμη και τα όνειρά του, που βρίθουν συμβολισμών σχετικών με τις υποθέσεις του.

«Ιταλική ίντριγκα»

Η «Ιταλική ίντριγκα» (εκδ. Πατάκη) του Κάρλο Λουκαρέλλι, σε μετάφραση Δήμητρας Δότση, φέρει υπότιτλο, «Η επιστροφή του επιθεωρητή Ντε Λούκα» και έχει τον πιο άξιο αστυνομικό της αστυνομίας επί φασιισμού να επιστρέφει στη δράση ύστερα από πέντε χρόνια απομόνωσης λόγω προτέρου επαγγελματικού βίου. Ο Παρμεζάνος συγγραφέας επικεντρώνεται σχεδόν αποκλειστικά στον επιθεωρητή του και δίκην ημερολογίου αναφέρεται στις ημέρες από τη Δευτέρα 21 Δεκεμβρίου του 1953 μέχρι την Πέμπτη 7 Ιανουαρίου του 1954. Σκιαγραφεί την ατμόσφαιρα μια παγωμένη Μπολόνια, κυκλοφορεί συνεχώς στους υγρούς δρόμους της μεγάλης πόλης, με τα φώτα να ρίχνουν το θαμπό τους φως στους πολυάριθμους περαστικούς που μπαίνουν στα διάφορα κλαμπ απ' όπου ακούγονται χαρούμενες τζαζ και ιταλικές μουσικές. Εν μέσω Ψυχρού Πολέμου, ο Ντε Λούκα, όντας σε μυστική υπηρεσία, καλείται να διαλευκάνει τον φόνο μιας γνωστής στους κύκλους των διανοουμένων προσωπικότητας της πόλης. Εξαιρετικό ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι αναφορές σε πρωτοεξέλιδα εφημερίδων και περιοδικών της εποχής - ανά ημέρα -, συμπληρώνοντας έτσι γλαφυρά τη μεγάλη εικόνα της μεταπολεμικής αστικής κοινωνίας, τα νέα ήθη της. Και είναι η φίλη του δολοφονημένου που έρχεται κοντά, ερωτικά, στον κουρασμένο και ενοχικό αστυνομικό, μια γυναίκα που τραγουδάει σε κλαμπ ενώ διαπλέκεται με διάφορους άνδρες καθώς ο Ντε Λούκα οδηγείται στη δραματική και συνάμα απογοητευτική ανακάλυψη πως στον φόνο είναι αναμεμιγμένοι Ιταλοί και Αμερικάνοι μυστικοί πράκτορες.

παλιά ερασιτεχνικά φιλμ για να διαλέξουν υλικό. Κάποιοι ανακαλύπτει σκονισμένες ολιγόλεπτες ταινίες που καταγράφουν επί έξι χρόνια, πάντα την ίδια ώρα, μέρα και μήνα, το ίδιο κομμάτι τοίχου. Είναι, ακριβώς η χρονολογία και το μέρος όπου αυτοκτόνησε ο θεός του ιδιοκτήτη των σελλιδόνι - δίδυμο αδελφός του πατέρα του - και ούτως καλείται ο επιθεωρητής να διαλευκάνει το μυστήριο. Κατά τη διάρκεια της έρευνας, ένα παράξενο συμβάν διαταράσσει

J' AIME LE NOIR

